

Dimineața devreme (poezie de Gabriela Cosovan)

Scriș de Gabriela Mariana Cosovan
Sâmbătă, 02 Mai 2015 08:26 -



Mă trezesc îmbrăcată În cămașa ta de vise. Pleoapele grele de întuneric Mi se
strâng îndărătnic

Sub mângâierea dimineții.

Retrăiesc ultimele clipe ale asfințitului...

Se făcea... că am bătut în

Poarta zăvorâtă a inimii tale,

Obosită, ca un profet

Care împrăștie iubirea pe pământ.

M-ai ridicat pe brațe,

Mi-ai spălat picioarele însângerate

De cioburi de stele,

Mi-ai sărutat tălpile

Cu buzele asprite de vârtejul munților

Dimineața devreme (poezie de Gabriela Cosovan)

Scris de Gabriela Mariana Cosovan
Sâmbătă, 02 Mai 2015 08:26 -

Și mi-ai așezat

Capul pe umărul tău ca stânca.

Totul a coborât

Într-o liniște pustie

Unde doar sufletele noastre

Se îmbrățișau răstignite pe o cruce.

Unde au dispărut toate?

Îmi țin strâns pleoapele

Să nu-mi fure dimineața nostalgia clipei.

Visele de pe cămașa ta

S-au pulberat sub lumina soarelui

Și au urcat la cer.

AUTOR: Gabriela Cosovan